

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje „ 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.
Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Berolin 1. »Reichsanzeiger« objavlja brzjavko nemškega cesarja grofu Herbertu Bismareku, v kateri je rečeno: »Obžalujem izgubo Nemčije velikega sina, čegar zvesto sodelovanje na delu zopetnega združenja domovine mu je za življenje pridobilo prijateljstvo mojega deda, a za vse čase neizbrisno hvaleznost nemškega naroda. Njegovemu truplu priredim zadnji počitek v berlinski prvostolnici, na strani mojih prednikov«.

Cesar je odredil 10 dnevno dvorno žalovanje in 8 dnevno žalovanje vojne. Knez Hohenlohe je odpotoval v Friedrichsruh, da v imeno ministerstva izrazi sožalje rodbini Bismarekovi, ter da položi venec na krsto.

Friedrichsruh 1. Knez Hohenlohe je dospel semkaj ter je odpotoval zopet potem, ko so zvarili krsto.

Friedrichsruh 1. Neprestano prihajajo sožalje vladarjev in državnikov vsega sveta.

Petrograd 1. Vsi listi brez izjeme povdarjajo veliko genijalnost in velikost Bismareka.

Carigrad 1. Povodom smrti Bismarekove je sultan odposlal sožalni brzjavki nemškemu cesarju in grofu Herbertu Bismareku.

Kiel 1. Cesar dospe zvečer. Pričakovala ga bode cesarica, ki je opustila namerovano potovanje v Koburg. Bržkone pojde cesarska dvojica jutri skupno v Friedrichsruh.

Kiel 1. Cesar Viljem je dospel zvečer.

Berolin 1. Listi javljajo, da se bode cerkveno blagoslovljenje trupla Bismarekovega vršilo v najožem rodbinskem krogu v hiši žalosti, kjer ostane krsta, dokler ne bode zgotovljen mavzulej na takozvani »Schenkenburge«, česar se pričakuje do začetka oktobra.

Berolin 1. Smrt Bismarekova prešinja vse javno življenje. Na vseh državnih in mestnih, kakor tudi na mnogih zasebnih poslopih vise zastave na polovici droga. Dijaštvo berlinsko nameruje položiti cvetja na krsto Bismarekovo.

Friedrichsruh 1. Veneci prihajajo kar po cele voze.

Friedrichsruh 1. Črte na obrazu Bismarkovem pričajo o strašni agoniji. Tako potrja osebe iz grada. Sobo so pustili tako, kakor je bila v trenutku smrti. Samo stene so preprežene črnino. Po pogrinjalu postelje je potresenega cvetja.

Friedrichsruh 1. Danes popoldne je dospela jedina sestra Bismarekova, ki je hotela videti še enkrat brata. Njeni želji se je moglo še ustreči. Ni gotovo pa, da-li bodo mogli držati krsto odprto, dokler pride cesar.

Petrograd 1. Oficijozni listi povdarjajo, da Bismarek je bil vedno velik prijatelj Rusije, a jako hudo da mu je bilo, ko se je sklenila francosko-ruska zveza.

Berolin 1. Cesar je naložil kiparju Begasu, naj izdela kip »velikega pokojnika« v uniformi oklopnikov. Ta kip pride na jeden sarkofag.

Paris 1. »Liberté« oporeka vesti, je da francoski poslanik določen glavnim pooblaščenec Španske za pogajanja z Združenimi državami, ter izvaja, da je gosp. Cambon postopal le kakor dobrohoten posredovalec. Isti nima nikakih pooblastil za pogajanja.

Washington 1. Spremembe mirovnih pogojev, kakor jih je zahteval francoski poslanik Cambon, se nanašajo na filipinske otoke.

Keywest 1. Govori se, da so Amerikani večeraj bombardovali kubansko pristanišče Naevatas ter so zažgali isto. Španci so zapustili mesto.

Pariz 1. »Temps« javlja iz Madrida, da se ministerski svet sestane popoldne, da določi odgovor Španske na mirovne pogoje kakor so jih stavile Združene države. Sodijo, da vlada privoli v odstop Kube in Portorico ter da pritrdi imenovanju špansko-amerikanske komisije.

Reka 1. Danes je ostavilo naše pristanišče e. in kr. brodovje pod poveljstvom kontre-admirala Minutillo. Odplulo je v smeri proti Fasani. Konec tedna pripluje to brodovje v Trst.

Dunaj 1. Vesti o odstopu ministra za zunanje stvari, grofa Goluchowskega, so neosnovane popolnoma.

Dunaj 1. Danes se je otvoril tu mednarodni shod rudarjev. Predsednikom je bil izvoljen člen parlamenta angleškega.

Moskva 1. Kralj in kraljevič Romunska sta došla sem. Med vožnjo v palačo sta bila pozdravljena najpristrčneje.

Petrograd 1. »Novosti« javljajo, da je car obljubil kralju Karolu Romunskemu, da mu še v tem letu v Bukarešti povrne sedanji obisk.

Petrograd 1. Listi javljajo, da so se ob obisku kneza Ferdinanda v Petrogradu poravnale zadnje ovire, ki so bile na potu povrnitvi bolgarskih emigrantov v domovino. Ne le častniki, ampak tudi mnogo zasebnikov, ki bivajo sedaj v Odesi se bodo mogli povrniti na Bolgarsko.

Burd 1. Došlo je 53 delegatov, ki zastopajo 810.000 rudarjev.

Florence 1. Danes je pričela razprava proti takim 50 osebam — in mej istimi tudi nekoliko žena — ki so obdolžene, da so se dne 6. maja udeležile plenjenj požiganja in pustošenja. Dan 6. maja je bil dan groze v Florenci. Celih 48 ur so

PODLISTEK.

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. S. Cvetkov.

Škof se je o toliki hvali Uskokov vedno živahnje igral z zlatim križem. Ko je Danilo Barbo dovršil svoje živo pripovedovanje, začel je De Dominis izredno prijateljskim glasom:

»Hvala Vam, gospod kapitan, čast Vam. Nimam Vam ničesar oprostiti, pač pa moram hvaliti Vašo modrost, ko ste me pozvali sem, da pomirim burjo. Ne mislim sicer tako o Uskokih kakor Vi, niti jih toliko ne slavim. Jaz gledam to stvar mirno iz daljine, a Vam, ki živite med tem narodom, se dozdeva vse naravno, kar smatrajo drugi ljudje barbarskim. Ne oslanjam se na Benečane, katerim Uskoki nikakor ne morejo biti po volji; ali pomislite, kako piše o njih sveti oče Klement VIII. cesarju Rudolfu, da naj reši svet te nesreče! Pomislite, kako tudi španski kralj sili cesarja na večjo strogost; pa tudi samim cesarskim svdtnikom preseda to nezadovoljstvo. Vaši Senjani so pravi divjaki! Zovejo jih branikom krščanstva, in pravijo, da se Turčin plaši njihovega imena. No, vprašam Vas, morejo-li Benečani drugače postopati, ko jim Uskoki nemilo gospodarijo na morju, ko jim grabijo črede, deklince, blago, uničujejo sela, vinograde, oljke? More-li republika mirovati, ko se jej Turčin

vsaki dan grozi, da prihrumi z brodovjem v jadransko morje, ako sama ne iztrebi senjskih razbojnikov? Radi tega posla sem bil pred cesarjem Rudolfom v Pragi; bil sem tudi pred nadvojvodo Ferdinandom v Građu; govoril sem mnogo o tem z ministri in trudil sem se mnogo z cesarskim poslancem Roccem v Benetkah, da bi se našlo leka tej nesreči. No, človek obrača, Bog pa obrne, a največje zlo je, ko sti pražka in graška blagajna prazni. Ali poleg vsega tega ne obupujem. Odločil sem se, da izvedem popolnoma ta posel; to mi je bila prva misel, ko sem dobil senjsko škofijo; in hočem rešiti meni po Bogu podeljeno čredo, hočem, da se vrne mir in pokoj med krščanske vlade.

»Hvala Vam, stokratna Vam hvala, reverendissime,« se je poklonil kapitan iskreno, »velika zasluga bode to, ali kako — — —«

V tem trenutku se je zaslisl silen šum in ropot. Kapitan je skočil k oknu, da vidi, kaj je, a tudi škof se je dvignil naglo. Mali trg pred starim škofovskim dvorom in stranske ulice so se bile napolnile mrkih, zlovoljnih Uskokov. Kapa pri kapi, dolga puška pri puški se je stiskala tu. Oči nemirne čete so se upirale v okna škofije, a iz nejasnega šuma čula se je včasih kaka mrzka beseda. Škofovo lice je potemnelo, ali oči so mu vendar radovedno igrale na tem ustajniškem krdelu. Saj do sedaj ni videl toliko zbranih Uskokov.

»Brez sumnje so prišli po mene,« je odgovoril kapitan nekako v zadregi »da slišijo kakšne glasove jim nosim.«

»To so torej ti ljudje,« se je nasmehnil škof nekako porogljivo, »radi katerih govori vsa Italija: »Čuvaj se senjske roke!« V resnici divji svati, ali njih ime, zdi se mi, je nevarnejše, nego oni sami.«

»Kaj naj jim rečem? Ker trumoma navale na beneške zemlje, ako se jim ne olajša. Tako so se mi vsaj zagrozili. Kaj naj jim rečem?

»Recite jim, gospod kapitan,« je odgovoril škof za trenutek, »naj pridejo vojvode ob dveh popoldne v kaštel. Sporočite to tudi gospodi na magistratu. Tudi Vi pridete gotovo. Recite jim, da sklenemo tam mir.«

»Dobro, reverendissime, ob dveh. Klanjam se globoko Vaši prečasti!«

Škof je blagoslovil kapitana, pokimaje z glavo, in v kratkem se je četa razšla izpred škofovskega dvora. Mirno je stal znameniti cerkveni dostojanstvenik pri oknu, naslanjal svoje čelo na steklo ter gledal za temi krepkimi junaki, za tem strahom nekrščenih in krščenih barbarov. Škof, zaglobljen v čudne misli, ni niti opazil, kako so se otvorila postranska vrata, kako je stopil v sobo mal, mršav ali precej mlad človek v redovniški obleki.

»Monsignore!« je spregovoril prišlec — »monsignore!« je spregovoril glasneje, ne čakaje odgovora.

»A, ti si Antonio!« je obrnil škof glavo. »Si se-li nagledal tega razbojniškega gnjezda; si-li slišal kake novice?«

(Dalje pride.)

morali vstrajati vojaki, ne da bi kaj jedli, izpostavljeni zasramovanjem izgreznikov.

Rim 1. Vladni list objavlja naredbo, s katero se odpravlja obsedno stanje v pokrajini Como.

Boj za enakopravnost na vsej črti.

»Čast mu!« Pod tem naslovom je priobčila »Edinost« v večernem izdanju za soboto dne 30. ju lija 1898. odlok e. kr. urada za odmero pristojbin v Trstu od dne 2. aprila t. l., glasom katerega je bila sestava plačilnega naloga B 833/97 v italijanskem jeziku popolnoma na svojem mestu, »ker je tukajuradno vsled notranjega poslovnika merodajen jezik, v katerem se je vršila zapuščinska obravnava«, in je bil v predležečem slučaju ta jezik — italijanski. (To v Podgradu!!)

Kakor razvidno iz družega odstavka onega odloka, izdal je pristojbinski urad slovenskemu kmetu Mezgecu prevod v slovenskem jeziku; toda povedal mu je jako razumljivo, da dostava tega prevoda ne velja prav za prav nič, ker vse zakonite posledice se sodijo le po dostavi prvotnega, t. j. italijanskega plačilnega naloga.

Kaj je torej pridobil gosp. Mezgec z slovenskim prevodom? Doznan je, koliko ima plačati in od česa, česar prej ni vedel. Če bi se pa hotel pritožiti proti odmeri, gledale bi oblasti, kakor zgoraj rečeno, le na dostavo italijanskega in ne na dostavo slovenskega plačilnega naloga. Ker pa znaša čas za pritožbo le 30 dni od dostave, bi se mu pritožba gotovo vrnila nerešena, ker je gotovo minolo vseh 30 dni, predno mu je bil dostavljen slovenski prevod in predno je torej mogel misliti o tem, kar govori italijansko povelje. Tak prevod nima torej juridično nikake veljave, ker je prvotni, stranki nerazumljivi plačilni nalog postal redoma pravomočnim, predno je mogla stranka razvideti iz prevoda, kaj se zahteva od nje.

Plačevalci pristojbin za zapuščine si po tem odloku res ne bodo mogli misliti, kedar bodo slovanske stranke v zapuščinskih stvareh dobivale slovanske plačilne naloge. Do sedaj je na pristojbinskem uradu v Trstu (in to tudi vsled notranjega poslovnika) merodajnim oni jezik, v katerem je sestavljena listina, na katere podlagi je odmeriti pristojbine, in ne razpravni jezik sodnijske razprave, zlasti ne, če se je vršila ta v slovanskem jeziku. Tako vsaj so se glasili različni odloki, o katerih se je govorilo svojedobno.

Ker se pa pristojbine od zapuščin odmerjajo na podlagi sodnijskih zapuščinskih izkazov, sestavljenih od sodišč v italijanskem ali nemškem jeziku, in menda ne nikoli v slovanskem, je naravno, da je bil dosedaj v zapuščinskih stvareh na Primorskem slovanski plačilni nalog popolnoma nemogoč. V resnici ga tudi ni viditi in kolikor jih prihaja do znanja slovanskega razumništva, so ti nalogi, če tudi namenjeni siromašnemu in neukemu kmetu, izključno italijanski ali nemški.

Znamenito v tej stvari je to le: V enem slučaju se sklicuje pristojbinski urad »na jezik zapuščinske razprave«, v drugem »na jezik sodnijskega spisa«; v obeh slučajih zanikuje paslovanski stranki ustavno ji zajamčeno pravo do zahtevanja naloga v njenem jeziku. Da bi že vendar pristojbinski urad uredil svoj notranji poslovnik tako, da bi nam vsaj naše pristojbine nalagal v jeziku, ki nam bode razumljiv, to je: v slovanskem.

Sicer se ne rešimo nikdar iz tega nesrečnega kolobara. Iz dejstva, da je jedna oblast — v tem slučaju sodna — grešila proti zakonito zajamčeni enakopravnosti, izvaja druga oblast pretvezo ali celo dolžnost, da tudi ona — zanikuje enakopravnost slovanskim strankam ter greši zoper državne temeljne zakone. Ali tudi v takih slučajih je mnogo zavisno od energije slovenske javnosti in nje pravnih zastopnikov!

DOPISI.

Iz Materije dne 29. julija 1898. (Izv. dop.) V cenjenem listu »Edinost« od dne 28. t. m. št. 135 (večerno izdanje) čitati je med »domaćimi vestmi« v sestavku »Pet let brez šolskega pouka«,

da v vasi Brezovica, polure oddaljeni od Materije, ni že pet let šolskega pouka. To ne odgovarja resnici. Do konca šolskega leta 1890/91 je poučeval učitelj gosp. Martelane, in po tem šolskem letu, 1892/93, tamošnji kapelan veleč. gosp. Počivalnik kakor pomožni učitelj do konca I. četrtletja šolskega leta 1897/98. Le od ta čas ni šolskega pouka, pa ne pet let.

Novo šolsko poslopje v Brezovici je dogotovljeno, v kar je pripomogel v prvi vrsti sedanji predsednik krajnega šolskega sveta, g. G. Kastelic, v drugi vrsti pa taisti, katerim je bilo zložiti potrebno glavnic, to je: vsem davkoplačevalcem občine.

Čudno je pa, kako mora Miloslavič pisati, da služba še ni razpisana. Tudi to ne odgovarja resnici. Kako bi bil mogel sicer novoimenovani učitelj, gosp. Anton Stres, uložiti prošnjo za učiteljsko mesto v Brezovici, ako to mesto ne bi bilo razpisano. Gospod Stres je celo pod Gorico, a je vedel vendar, česar Miloslavič ne ve. Sedaj ne vemo, ali je g. Miloslavič nalašč poročal krivo, ali je bil slabo poučen o stvari.

Gospod Miloslavič pravi tudi v svojem dopisu, da je barbarsko to, ako se šolsko obiskovanje ovira z nalaganjem šolskih taks. No, v Brezovici nas niso ovirale ne šolske takse, ne zamuda glede razpisa učiteljske službe, ker ista bila se je razpisala pravočasno. A tudi to, da šolsko poslopje ni bilo se dovršeno, nas ni oviralo, ker šolska občina je imela najeto drugo sobo za šolo. Manjkalo je jedino le učitelj.

Povdarjam še, da g. učitelj Anton Stres je bil imenovan odlokom visokega e. kr. dež. šol. sveta v Trstu ter da nastopi defitivno svojo službo z 1. septembrom t. l. v Brezovici.

Toliko v pojasnilo gosp. Miloslaviču, katerega bi prosili, naj se popred dobro pouči o stvari, predno piše v časnike.

(Opomba ured. Nam se zdi, da je tu nekoliko nespornost. Naš dopisnik je menda hotel povdariti, da je minolo 5 let, odkar se je nehal redni pouk, Saj pripoznava tudi današnji dopisnik, da je bila po odhodu učitelja Martelane le pomožna šola. Opazka o šolskih taksah pa gotovo ni bila naperjena proti lokalnim činiteljem v Brezovici, oziroma Materiji, najmanj pa proti gospodu predsedniku krajnega šolskega sveta. Obrnena je bila — to je jasno — proti onim, ki v resnici hočejo ovirati razvoj šolstva s takimi bnemeni, kakoršne so šolske takse. In to je naprej italijanska večina v deželni zboru isterskem, a za isto so krive tudi druge oblasti v deželi, katerim bi bila sveta dolžnost, skrbeti za to, da taki sklepi — kakoršen je oni o šolskih takrat — ne zadobe višega potrjenja.)

Politični pregled.

K položaju. Danes je ni niti jedne same vesti z Dunaja, ki bi se nanašala na našo notranjo krizo. Vse je nekam tiho, kakor da vsi naši državniki leže kje v senci in kakor da v Avstriji ni bilo nikdar nemške obstrukcije in njenih posledic. Kako naj si tolmačimo ta mir? Ali je to tisti mir, ki osrečuje človeka, kadar si je gotov svoje stvari in v svesti si svoje končne zmage? Ali se za tem molkom skriva tista zadrega, ki tlači človeka, kadar nam ne ve, kaj hoče, ali kadar ne ve, kako bi prišel do tega, kar hoče? Sedaj res ne vemo, dali je grof Thun zavarovan za vse slučaje, ali pa čaka fatalistično tega, kar ima priti na jesen.

Tem pridneje je nemško liberalno novinstvo v vznemirjanju — Madjarov. »Neues Wiener Tagblatt« od minole sobote n. pr. naklada kar najdebeleje barve, da bode slika panslavizma najérneja, tistega panslavizma, ki jima svoje gnezdo na Češkem, in ki prehaja tudi med Čehom sorodne Slovake! Za madjarsko državo je torej nevarnost pred vratmi, ako... no, ako Madjari ne pomorejo zopet na konja židovskemu liberalizmu avstrijskemu. V tem grmu tiči zajec. Čifutsko glasilo se spominja sicer, da se tudi Nemei na Ogerskem bore za svojo narodno individualnost, istotako kakor Slovaki, ali to je — tako meni poštenjaković — vse kaj družega. Ako si Nemei na Ogerskem bore za svoj obstanek, je to lepo in hvalevredno in ni nikomur na škodo; ako Slovaki delajo to isto, je pa to — panslavizem, ka-

terege treba izžgati ognjem in žveplom, sicer pride polom. Tako se hujska.

Madjarski šovinisti naj delajo, kar hočejo. Ali one, ki so odgovorni za interese celokupne države, bi pa vprašali vendar-le, da-li nimajo dosta svaričnega izgleda? Ali ne vidijo, kam je dovela našo državo slavofozna politika na Balkanu in kam jih je dovelo še posebno zatiranje Romanov od strani Madjarov?! Ali neumejo dogodkov in zdravije v Petrogradu?! Ali neumejo zadnjih obiskov v glavnem mestu Rusije?! Ali neumejo tega, kar se vrši ravnokar med Petrogradom in Cetinjami?! Ali more biti zares v zadostno nadomestilo naši monarhiji za vse te poraze — prijateljstvo jednega Milana?! Taki so plodovi madjarske politike!! Le sovražniki monarhije morejo vspodbujati k nadaljevanju take politike! Take sovražnike se kažejo nemški obstrukcionisti. Njim je veljalo vsikdar in volja danes navodilo: ako gospodarimo mi, dobro, ako ne — pridri vesoljni potop! Ali treba Avstriji, da bi se pokorila taki brutalni, brezsrčni in za državo ubijalni sebičnosti klike, ki ne pozna ne Boga, ne domovine, ki pozna le — sebe?!

Iz socijalnodemokratične domačnosti.

Pod tem naslovom piše praška »Politik«: »Reči treba, da »češki« socijalni demokratje, ali prav za prav obsenčujoči jih in kakor »voditelji« poslujoči »teoretiški« socijalisti, nimajo posebno srečne roke. Česar-koli so se lotili, pričalo je o obupni neizvedenosti glede narodne duše češke in o popolnem nepoznanju onih okolištin in dejstev, ki delujejo, da-si jih ni možno določiti vidno, in ki so čisto odločilne važnosti v politiki. Parlamentarna akcija proti našemu državnemu pravu, ki je vzbudila v češki javnosti tolik odpor; dejanska in odločilna podpora, ki so jo dajali socijalno-demokratiški poslanci razsajanju nemških obstrukcionistov, da-si je bilo to razsajanje naperjeno proti dobremu pravu našemu; sumljivi volilni kompromisi mej socijalnimi demokrati in nemškimi liberalci, sosebno pa sovražno strankarsko vedenje »čeških« socijalistiških listov proti vsem narodnim stremljenjem Čehov — vse to je nemalo pripomoglo v to, da so se delavske mase jele obračati od socijalistiškega gibanja in dalo vspodbujajo za organizacijo narodno čutečih delavcev. Ta organizacija je že tolika, da sili do spoštovanja in da vedno bolj zóžuje tla »mejnarodnim«. Taktičkemu grehu voditeljstva se pridružuje v noveji čas še razna razkritja iz polumraka socijalistiške domačnosti, ki so mnogo škodila stranki v moralnem pogledu. Najprej je zlobni slučaj prigrizal vodstvu narodnih delavcev v roke pismo neke praške nemške tovarniške tvrdke, katerim je to vodstvo dobilo dokumentaričen dokaz, da obstoje intimne zveze med voditelji »zavednih socijalistov« in toliko obrekovanimi »kapitalističnimi izsesevalci«, katerim zvezam bi utegnili najti izvora v starem: pecunia non olet — denar ne smrdi. Toda to je bila še le začetna točka celi vrsti razkritij.«

(Tu navaja praški list »Dan« zanimivega, kar pripoveduje nekdanji strastni agitator, a sedanji odpadnik od socijalistov, sluga okrajne blagajne v Pragi, neki Vodička. Ta mož navaja posamične velikokapitalistiške nemške tvrdke, od katerih je on sam prejemal prispevke za socijalistiško stranko. V enem slučaju celó 2000 gl. hkratu. Socijalistiška glasila so oporekala na razne načine tem razkritjem, ali Vodička jim je zamašil usta z izjavo, da leže v uredništvu »Dela. listov« na upogled vse pobotnice, ki so jih upravitelji blagajne socijalnodemokratiškega vodstva v Pragi izdali o zneskih, plačanih Vodičku od velikih kapitalistov praških socijalističkim zakladom v prilog.)

»Politik« zaključuje: »V tem še ni zaključena vrsta razkritij, toda že ta dosedanja serija kaže, kako frivolno igro igrajo socijalistični voditelji z zaupajočim jim delavstvom. Oni organizujejo delavstvo proti velikemu kapitalu, na skrivnem pa si puščajo dajati podpore od istega velikega kapitala, proti kateremu oborožujejo. Na ta način se kažejo ti pobijaleci »velikokapitalistiškega izsesevanja« le kakor subvencionirano podjetje — »velikokapitalistiškega izsesevanja«. Stvar prav za prav ne bi bila brez originalnega humerja, ako ne bi ubogi, zavedeni

delavce moral prispevati iz lastnega žepa v ta namen, da »voditelj«, ki leto in dan gromi proti »buržoaziji«, more prijetno živeti kakor mešan. In potem imajo socijalistiški prirejevatelji strank še toliko korajže, da se kažejo kakor pobijevalce korupcije.»

To, kar pripoveduje tu praški list, je tako zanimivo, da prav vabi na paralelo s postopanjem izvestnih laških voditeljev socijalne demokracije v Trstu. Tudi tu čivkajo vrabei po strehah o raznih zanimivih historijah.

Domače vesti.

Dodatek. Pišejo nam: Gospod izletnik je lepo opisal izlet v Koprivo in koncert, ki se je vršil tam, le škoda, da mu ni bilo mogoče opisati vsega, kar se mu pa mora oprostiti, oziroma na to, da on ni mogel videti in slišati vsega. Gospod opisovalec naj mi torej ne zameri, ako pridodajem tu še nekaj.

Na Opčini že smo bili sprejeti »živio-klici« in mahanjem robeev, kar se mi zdi vredno zabeležiti. Istotako pod Repnjem so nas pozdravljali z našim »živio«. Omeniti moram tudi krasne umetelne ognje, katere je priredil in osebno prižigal g. Zlobec, edini pirotehnik v Trstu, ki nam ni nasproten. Zamolčati pa ne smem tudi osornega vedenja nekaterih voznikov! Kletve, ki so jih spuščali o odhodu, ne pristojajo na Kras, kakor sploh ne Slovence. Tako laško proklinjanje lahko rodi odpor, kar naj si zapomnijo vsi vozniki, ne izvemši nikogar. Tako vedenje voznikov ni dostojno nas tržaških izletnikov.

Podpisani sem imel nesrečo (ali srečo?), da sem se vozil na najzadnjem vozu. Prišedši v Dutovlje, akoravno polni praha in vzlie pozni uri, smo zapeli par zborov v čast probujenini Dutovljanom, ki so nas še čakali in navdušeno pozdravljali, akoravno je bilo že polnoči.

Pod Dutovljami smo zagledali stoječ voz, okolo katerega je bilo devetero ljudi, ki so nam javili — nesrečo! Na prvi pogled smo se prestrašili, misleči, da se je res kdo poškodoval, toda doznali smo, da se je samo »kalu« strlo in da so »ponesrečenci« prisiljeni, ali nazaj v Dutovlje ali — hoditi v Trst! Kakor usmiljeni samaritani smo vzeli pet njih na svoj voz, da-si nas je že bilo 20 na njem! Mej »rešenci« smo imeli brata in sestro iz naše okolice, ki sta pravi uzor narodnjakov in pravo gorje cikoriji, ako njima pride v pest! Bog vaju živi! Zaključujem z opombo, da je bilo navdušenje res obče, kar se je lahko opazilo na naši poslednji postaji: v kavarni »Commercio«; menim celo, da je bil gosp. dopisnik še nekam premalo navdušen v svojem opisu. Eden od zadnjih.

Za zastavo pevskega društva »Hajdrih« na Proseku so darovali nadalje: Ivan Nabergoj 5 gld., Josip Urbančič, Avgust Constantini, N. Guščin po 2 gld., Josip Pertot, Jakob Cijak po 1 gld., N. Marangon, Vek. Dolenc po 50 nč.

Odbor pevskega društva »Hajdrih« izreka zahvalo zavednim darovalcem, ob enem prosi nadaljnjih doneskov.

Shod slovenskega učiteljstva. — »Zaveza slov. učiteljskih društev« zboruje te dni v Ljubljani. Sešli so se učitelji in učiteljice iz vse Slovenije. Z nedeljskim večernim vlakom so dospeli tudi mili jim sodrugji iz Hrvatske in Česke. Hrvatov je došlo precej — šteje se, katerim so se pridružili skoro vsi profesorji učiteljskega zagrebškega zvečanja pod vodstvom g. K. Matice na čelu. Prišla je tudi večja deputacija poljskega učiteljstva. Gostje so bili kaj pristočno pozdravljeni na kolodvoru. Pozdravil jih je g. J. Bežek. Odzdravila sta po jeden češki in hrvatski gost.

Večerna zabava na vrtu »Narodnega doma« je bila jako živahna in slišati je bilo nekaj krepkih zdravic.

Dopoludne je bila seja upravnega odbora »Zaveze« in seja odseka za ustanovitev društva »Jubilejska samopomoč«. Popoludne pa seja delegacije. Shodu je namen izreči na slovesen način svoja čutila povodom cesarjevega jubileja.

Želeči vsemu slovenskemu učiteljstvu, da pride skoro do takega razmerja med narodom v gmotnem in socijalnem pogledu, do kakoršnega ima vso pravico po veliki važnosti svojega vzvišenega poklica za ves razvoj in bodočnost naroda, kličemo tudi mi od Adrije: Pozdravljeni v središču Slovenije!

Pozdravljeni tudi Vi vzgojevatelji treh bratskih nam narodov, ki ste prihiteli mej nas, da po svojem pokliu pomagate manifestovati vezi, ki nas spajajo v jedno družino vseh, ki smo iste krvi!

Prešernov spomenik. Ker se je gospod dr. Josip Kušar odpovedal tajništvu odbora za nabiranje prispevkov za Prešernov spomenik, prevzel je ta posel mestni knjigovodja, gospod Fran Trdina.

Odvetniška zbornica v Celju. Pisali smo že, da se Nemei z vso silo upirajo samostojni odvetniški zbornici s sedežem v Celju, kakor to zahtevajo slovenski odvetniki na Sp. Štajerskem. Nemei kričijo, da skušajo Slovenci raztrgati štajersko deželo in da sploh nimajo družega povoda za svojo prošnjo na pravosodno ministerstvo. No, svoj čas je vlada dovolila posebno notarsko zbornico s sedežem v Celju, in dežela je še vedno cela. Graška odvetniška zbornica je tudi za slovenski del dežele, pa predrzno prezira slovenski jezik. Pred leti je kandidat g. dr. K. Janežič iz Celja graški zbornici poslal slovenski dopis, a je lepo naletel: zbornica ga je obsodila na 20 gld. disciplinarne kazni. G. dr. Fr. Mayer, odvetnik v Sočanju, je prosil za vpis v odvetniški imenik ter priložil domovinski list v slovenskem jeziku; zbornica mu ga je vrnila, kakor sploh zavrača vse slovenske vloge. In zakaj bi na Štajerskem ne bili dve odvetniški zbornici, ako ima Galicija 4, Primorska 2, Tirolska 5 in Dalmacija 3. Kar je drugje umestno, zakaj ne na Štajerskem? »Slovenec«

»Idrijskega Sokola« ustanovna slavnost se bode vršila dne 14. in 15. in sicer: Dne 14. t. m.: I. Ob 6. uri pop. vsprejem p. n. gostov v Idriji. (P. n. gostje so naprošeni, da dosepejo v Logatec s poštnima vlakoma ob dveh ozir. 2¹/₄ pop., kjer jih čakajo pripravljeni vozovi.) II. Po sprejemu se odkažejo častitim gostom stanovanja. III. Ob 7. uri in pol zvečer slavnostna predstava v e. k. rudn. gledališču: a) Prolog. b) Alegorija. c) Igra »Ultra«. IV. Po predstavi svobodna zabava s petjem in tamburanjem v pivarni pri »Črnem orlu«. Dne 15. t. m.: I. Ob 9. uri skupen zajutrek v pivarni pri »Črnem orlu«. II. Po zajutreku ogled mesta in rudnika. III. Popoludne banket v pivarni pri »Črnem orlu«. (Kuvrt 1 gold.) Na banketu bodo svirali tamburaši sl. delavskega bral. društva. IV. Ob 3. uri in pol slavnostni obhod mesta in odkorakanje na ljudsko veselico na pristavo gosp. Ivana Grudna v Jeličnem vrhu. a) Svobodne vaje. b) Vaje na orodjih. Na telovadbi bode svirala e. k. rudn. godba. Pevske točke bodeta proizvajala sl. delavsko bralno društvo in pevski klub. Veselica se bode vršila ob vsakem vremenu. Slavnostna društva so naprošena, da čim preje naznanijo število udeležencev. Sokolski »Na zdar!« Na obilno udeležbo vabi najljubneje Odbor.

Velika nesreča vsled lahkomisljenosti. Sinoči zvečer je plesal na nekem podu 23-letni Jakob Cevnja iz Sv. Marije Magd. zgornje štev. 623 in sicer v gostilni »Alla Gloria« skupaj se svojim prijateljem. Med plesanjem se je spodtaknilo Cevnju blizu stopnic, zbok česar je padel nizdolu po stopnicah še precej globoko. Hudo ranjenega na glavi ga je dal zdravnik prevesti v bolnišnico, kamor je dospel okolu 1. ure po polnoči.

Čeravno Pilat v kredu, vendar mora občutiti vse posledice. Sinoči okolu 11. ure sta se sprla v krčmi Petra Simsiča na Greti dva gosta. Jeden, ki je bil zelo razjarjen, je pograbil precej velik kamen in ga je hotel zalučati v svojega protivnika. Protivnik se je lepo izognil kamnu in je ostal zdrav. Ubogi krčmar pa, ki je stal poleg, je bil zadet od kamna in sicer precej nevarno v desno roko. Prišedšemu na zdravniško postajo mu je moral zdravnik odstraniti dva nohta in obvezati rano.

Nagla smrt. 15-letni zidar Viktor Vekjet iz Sv. M. M. zgornje se je tudi udeležil plesa (šagre), ki je bila v nedeljo pri Sv. Ani. Ko je povečerjal, je legel k počitku. Proti 4 uri zjutraj je zbudilo njegovo zdihovalje mater. Ni mogel več niti govoriti in kmalu potem je revež zdihnil dušo. Komisija je naročila, naj se truplo mladeniča razreže in preišče, ker se jej dozdeva čudna tako nagla smrt.

Lepa družina. Včeraj popoludne je bila odvedena v zapor družinica Jurisevič, ki se je preživljala s tem, da je mati Antonija prosjačila, a njeni otroci so zmikali, kjer so mogli in kar so

mogli. »Lepa« mati ima petero nezakonskih otrok; najstarejemu je 13 let. Sedaj bodo odposlani »per šup« v njih domačijo v Istri.

Nezgode. Povožen je bil včeraj pop. 76-letni Peter Lazzara. Voz mu je šel preko desne noge. 40-letni Andrej Gruden, vratar hiše št. 10 v ulici Fontanone, je zaspal sinoči na neken stebriču v ulici Porporela. V snu se je premaknil in je padel na tla. Našel ga je redar in ga je odvel, hudo krvavečega, na zdravniško postajo.

Rešena iz nevarnosti. 30-letni Ivan Perosa iz Sv. M. M. zgornje in Anton Markežič iz ulice Broletto št. 228 sta šla opolnoči ob obrežju. Pred Lloydovo palačo je hotel iti Perosa na stran, a se je zdrsnil o tem v morje. Markežič je klical na pomoč in je hotel pomagati prijatelju iz vode, a je revež še on zdrsnil za njim. Prihiteli so tjakaj neki Čermak, neki Bal in jeden finančnih stražnikov. Markežiča so koj zvezli na suho. Perosa pa se je v tem oddaljil za kakih 7 metrov in je bil že v veliki nevarnosti, da utoni. V tem je pa prišel neki pomorščak, ki se je vrgel oblečen v morje in je rešil nesrečnega. Poslednji je bil bolj mrtev nego živ. Zdravnik z zdravniške postaje je imel mnogo opravila, da ga je pripravil zopet k sebi. Potem ga je dal sprovesti v bolnišnico. Upanje je, da okreva. Markežiču se ni pripetilo nič hudega.

Samomorij v Trstu. Ta strašna bolezen, ki je posledica slabe javne vzgoje in žalostnih socijalnih odnošajev, razsaja neprestano. Danes nam je zopet zabeležiti jeden samomor in jeden poskus samomora.

Na potu z Grete v Barkovlje so našli mrtvega 20-letnega Otona Adelsbergerja z Dunaja. Pognal si je kroglo v sence. Pri samomorilecu so našli listek, v katerem izjavlja, da je že dvakrat poskušal usmrtiti se, toda ni se mu posrečilo. Nadeja se, da se mu posreči v tretje. In res se mu je posrečilo.

19-letni agent Hugo Sussa, sin zdravnika na Opčinah, pa si je skušal ugonobiti življenje s tem, da je v restavrantu v svobodni luki izpil nekoliko strupa (fenilne kisline). Stanje mladeniča je nevarno. Po nalogu prihitevešega zdravnika so ga sproveli v bolnišnico.

19- in 20-letni dečaki so že siti življenja, to je pač žalosten znak sedanjih razmer.

Utopljenje. Dva ogljarja sta se hotela kopati. Šla sta torej v slobodni luki na prostor, kjer ni ljudi. Mejpotoma sta začela klic iz morja. Komaj da sta še zapazila človeško truplo, ki se je ravno kar skrilo pod vodo. Poklicala sta na pomoč pomorščaka (pilota); a tudi dva finančna stražnika sta prišla na mesto z svojo ladijco. Trebalo je precej dolgo, da so izvlekli nesrečnega. Ali bil je že mrtev in tudi zdravnik z zdravniške postaje mu ni vedel več pomoči. Nesrečnega, ki je še mlad in najbrže težak, ni poznal nikdo. Truplo je bilo odvedeno v kapelico pri sv. Justu.

Nesrečna rodbina. Županu v Doberdolu na Krasu je utonilo te dni v nekem kalu dveletno dete. To je že 4. otrok te rodbine, ki je po ne-zgodi zgubil življenje.

Policijske vesti. Policijski oficijal Titz je aretiriral ob 1 in pol uri po noči v starem mestu 31-letnega iz Trsta izgnanega kovača Ivana Primožiča iz Zadra. Dva meseca že so prihajala oblasti naznanila o raznih tatvinah in sledi so vsikdar kazale na Primožiča. — Aretirana sta bila: 19-letni krojač Karol Bazin iz Pariza radi pomanjkanja sredstev; 34letni kmet Fran P. iz Repentabra sinoči ob 1¹/₂ 7. uri, ker je nevarno grozil svoji lastni ženi. —

Koledar.

Danes v torek 2. avgusta: Porejunkula; Alfonz Lig. Jutri v sredo 3. avgusta: Najdba sv. Štefana; Lidija vdova. Solnčni: Lunin: Izhod ob 4. uri 23 min. Izhod ob 7. uri 46 min. Zahod " 7. " 48 " Zahod " 4. " 32 " Ta je 32. teden. Danes je 212. dan tega leta, imamo torej še 153 dni. Danes ob 5. uri 34 min. zjutraj ščep.

Narodno gospodarstvo.

Banka „Slavija“ je v področju generalnega zastopa ljubljanskega v teku prvih šestih mesecev letos izplačala kaj znatne odškodnine po požarih, od katerih pripada: na Primosko gld. 3980, na Istro gld. 1754, na Dalmacijo gld. 1082 in na Trst gld. 1953.

V življenskih oddelkih je na omejenem generalnem zastopu v prvem letošnjem pol-

letju pristopilo 187 novih členov; zavarovani kapital taistih znaša gl. 244.300.

V teku prvega polletja je v območju ljubljanskega zastopa umrlo petero zavarovanecev, ki so se bili vpisali šele pred petimi šestimi leti. Zavarovani so bili štirje po gl. 1000, jeden pa za gl. 7000.

V novejši dobi so nekateri zavarovanci, zlasti državni uradniki, začeli nekam lehkomisljeno opuščati sklenjena življenska zavarovanja, kar ima čisto kaj žalostne posledice. To dokazuje naslednji, kaj svaričen slučaj! Mlad župnik na Štajerskem je razveljavil svoje zavarovanje na 2000 gl. rekši: »Meni ni potreba zavarovanja, saj sem mlad in čil«; po treh mesecih pa je umrl naglo, nepričakovano, in njega sorodniki so zdaj ob navedeni kapital, ki bi jim dobro služil za urejenje jedva začetega gospodarstva in za preselitev na daljni dom!

Prvi splošni zbor slov. posojilničarjev v nedeljo in ponedeljek se je dobro obnesel. Zastopanih je bilo 25 slov. posojilnic po odposlanih zastopnikih, oziroma po pooblaščenicah. Vseh skupaj je bilo 30—40 udeležencev. Na zborovanju v nedeljo je predsedoval g. Iv. Lapajne, ravnatelj centralne posojilnice v Krškem, na glavnem zborovanju v ponedeljek je bil zbran za predsednika g. dr. Majaron. Doseglo se je popolno sporazumljenje ter so bile sprejete skoro jednoglasno vse resolucije. Več prihodnjice.

Kuba.

Spisal D. L. Selski.
(Dalje.)

Ugodna lega Kube za trgovino in nje velika produktivnost je začela že zgodaj mikati tudi Zjedinjene države severoameriške. Predsednik James Buchanan je rekel kar naravnost, da je naravna nujnost to, da se Kuba spoji z Zjedinenimi državami. In ko je unija ponudila Španiji 120 ali 200 milijonov dolarjev, da ji proda otok, a je ta ponudbo odklonila, je sklenil kongres, da si z orožjem pribori Kubo, ako Španija ne vsprejme ponudbe. In v resnici je prišlo do gusarskih ekspedicij, ki so imele namen, da si osvojé Kubo! Zjedinjene države so za hrbotom vedno netile ogenj, Kubanci pa so poslušali vabljlive glasove, in to tem bolj, ker je postajalo špansko gospodstvo neznosnejše dan za dnevom. Leta 1855. je bil ves otok v obsednem stanju. Španija je vedoma zanemarjala razvoj Kube; n. pr.: da bi pretrgala ali vsaj zmanjšala občevarje Kubancev z Zjedinenimi državami, je uvedla sila visoko carino, in to na najpotrebnejša živila, kakor na moko itd. Zahtevala je vedno večjih davkov, prepisnina n. pr. je znašala 25% nominalne cene; visoke so bile obresti od hipotekarnih posojil. Španci so imeli sploh za Kubance le grablje, vil pa ne, kakor pravi naš narodni pregovor. Ko je potem vlada l. 1868. zopet zvišala davke za 10%, so se vzdignili otočani in začeli ono znano desetletno vojno s Španci, ki je požrla Špancem 70.000 mož ter 70—100 milijonov dolarjev.

Splošno imajo uporniki vedno boljše stališče, ker poznajo teren in so, kakor domačini, navajeni podnebja; vrh tega jih pa še podpirajo Američani. Tako so v tej vojni tako ugnali Špance v kozji rog, da jim je vrhovni poveljnik, general Dulee l. 1869. ponujal pomiloščenje ali amnestijo ter obljuboval, da bode ustrezno vsem pritožbam, samo priznajo naj odvisnost od Španske. Ustaši so zavrgli to ponudbo, vojna se je nadaljevala. Špancem se je godilo slabo, mnogo jih je pobrala mrzlica. V veliko napotje so jim bili tudi dobrovoljci, večinoma klateži, ki so se oglašali v vojake, kakor je sploh navada ob takih prilikah, iz namena, da bi »ribarili v kalnem«. Ti dobrovoljci, katerih je bilo 70.000 (redne vojske pa le 40.000) so brez discipline plenili in pustošili; ujeli so celo svojega generala Dulee-a ter ga poslali na Špansko nazaj, ker se jim je zdel premalo odločen za njih krvočočnost. Vrh tega so imeli Španci v tem času dosti opraviti z domačimi boji in upori v Španiji sami. (Zvršetek pride.)

Zadnje vesti.

Dekani 2. Danes predpoludne ob 9 in pol je umrl tukajšnji župnik, velečastiti gospod Valentin Matjan po dolgi in mučni bolezni.

Dunaj 2. »Wiener Zeitung« javlja: Njegovo

Veličanstvo je potrdil zakonske načrte, sklenjene od deželnih zborov Češke, Galicije, Dolenje Avstrije, Solnograda, Štirsk, Šlezije, Tirola, Predarlške, Dalmacije, Kranjske, Bukovine, Istre, Moravske in Trsta o osvobojenju osebnih dohodarin od občinskih doklad; kakor tudi zakonske načrte, vsprejete od deželnih zborov v Solnogradu in Sileziji, o uvedanju davka na občinske plače.

Dunaj 2. Minolo noč se je izvršil tu grozen krvav čin. Kovač Markel je znorel in je v besnosti nožem porezal svojo ženo. Dovršivši ta čin je odšel v kavarno, kjer je pripovedoval, da je umoril svojo ženo. A pripovedoval je tako mirno, da mu navzoči gostje niso verjeli. Pozneje ga je policija aretirala na ulici.

Olomue 2. Oficijal na sodišču, Langer, se je vstrelil. V zapuščenem pismu pravi, da se je naveličal — čakati na uravnavo plač. Ostavil je 8 otrok. V blagajni, upravljani po pokojniku, je primanjkljaj 800 gl.

Brno 2. Minolo nedeljo je bil posvečen v v mašnika neki Ivan Kališek, šesti in najmlajši brat petorice bratov, že duhovnikov. Ob tej priliki je Njegovo Veličanstvo čestitalo iz šla brzozajnim potom presrečni materi šestorice duhovnikov.

London 2. V zgornji zbornici je izjavil lord Salisbury, da je vlada v zavarovanje svojih pravie naložila angležkim kapitalistom v Kitaju in angleškemu poslaniku v Pekingu, naj zagotove kitajsko vlado, da bode Angleška čuvala Kitaj proti vsaki vlasti, ki bi ga hotela napasti zato, ker je Kitaj dovolil kateremu angleškemu podniku zidanje železnice ali javnih del. Ako bi dobila Rusija tako prednost, da bi mogla izključiti ali preprečiti angleško trgovino, potem bi se Angleška postavila v bran s skrajno silo.

Friedrichsruh 2. V tem trenutku je vsa rodbina zbrana ob vzožju krste.

Vse priprave za pogreb v najožjem rodbinskem krogu so dovršene. Krsto so morali zapreti, ne da bi čakali na prihod cesarja, ker je truplo jelo močno trohneti.

Madrid 2. Kralju Alfonsu se je obrnila bolezen na bolje.

Madrid 1. Minister mornarnice je dobil brzozajvko, da so odpluli iz Kadiksa parniki, ki so določeni za privedenje španskih ujetnikov v domovino.

Minister za vnanje stvari je imel pogovor s poslanikoma Avstro-Ogerske in Rusije.

Madrid 1. Brzozajvka iz Portorico javlja, da je pred tamošnjim pristaniščem došlo na vid nekaj ameriških ladij. Položaj je nespremenjen.

New-York 1. General Merrit je naprosil, da se njegove bojne sile na Filipinih — z ozirom na vedenje ustašev — pomnože najmanj na 50.000 mož.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 31. julija. (Izvirni brzozjav.) Pšenica za september 69¹/₄, za december 69. Koruza za september 37⁵/₄, za december 34¹/₂. Mast 570.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za september 8:26 do 7:27. Oves za spomlad —. Rž za september 6:51 do 6:53. Koruza za maj 1899. 4:14 do 4:15.

Pšenica: ponudbe srednje, povpraševanje živahno. Prodaja 40000 met. stot. Vreme: vročina.

Hamburg. Santos good average za september 30:25, za december 31:—, za mare 31:25 za maj 31:75.

Havre. Kava Santos good average za avgust 36:50, za december 37:— frankov za 50 klg.

Dunajska borza 2. avgusta 1898.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101:90	101:90
„ „ v srebru	101:70	101:70
Avstrijska renta v zlatu	121:75	121:65
„ „ v kronah	101:10	101:20
Kreditne akcije	363:60	361:85
London 10 Lsr	120:—	120:—
Napoleoni	9:53	9:53
20 mark	11:75	11:75
100 ital. lir	44:15	44:20

Le 50 nvč. za 3 žrebanja

Žrebanje že v soboto!

Glavni dobitek 1krat 100.000 Kron in 3krat 25.000 Kron

v gotovini z odbitkom 20%.

Srečke jubilejne razstave po 50 nvč.

Žrebanje: 6. avgusta 1898.

Žrebanje: 15. septembra 1898.

Žrebanje: 22. oktobra 1898.

Priporočajo: Gius. Bolaffio, Il Mercurio Triestino, Mandl & C., Enr. Schiffmann, Ales. Levi, Ign. Neumann, M. Nigris, G. Zoldan.

Zahvala.

Podpisano si usoja izreči na tem mestu najtoplejšo zahvalo vsem onim, ki so pripomogli, da se je izlet v Koprivo nedeljo dne 24. julija izvršil toli lepo. Posebno se zahvaljuje pevskemu društvu »Kolo« na prijaznem sodelovanju, g. Rožetu za požrtvovalni trud, ki ga je imel kakor glavni prireditelj izleta, vsem gg. diletantom, slavnemu »bralnemu vinogradarskemu in sadjarskemu društvu« v Krepljah in tamošnjim vasčanom. Slavnemu županstvu Koprivskemu in tamošnjemu g. županu Lovrenčiču za brezplačno prepuščenje prostora, g. učitelju Grahliju za sotrudstvo na veselici in končno gospej Batičevi za izborni postrežbo.

„Tržaško podporno in bralno društvo“.

Mayerjev Conversations-Lexikon,

kompleten in dobro ohranjen, je na prodaj za 16 gl. Vprašanja sub »Lexikon«, poste restante Trst, glavna pošta.

Odvetniškega koncipijenta

išče

dr. Matej Pretner,

odvetnik v Trstu,

Corso (Piazza S. Giacomo št. 1). — Mesečna plača 100 gl.; vstop 1. oktobra 1898.

OLJA

Zaloga na debelo in na drobno.

Pošiljatve le od 5 lit. naprej.

CENE:

OLJE jedilno fino	Liter nvč.	28
„ „ finejšo „	„	32
„ oljkino „	„	36
„ „ fino „	„	40
„ namizno „	„	44
„ „ finejšo „	„	48
„ „ Extra „	„	52, 56
„ „ Specijalit. „	„	64, 72

OLJA za cerkvene svetiljke v vrčih orig. od lit. 15, 20, 25 po zmernih cenah. Pošiljatve na debelo namreč za razprodajalce, so da se ni bati nikake konkurence.

Za Trst in okolico prosto na dom, pustivši vrč na posodo.

ANTON SIRCA

Trst, Via Aquedotto št. 9.

Hotel Volpich
„PRI ČRNEM ORLU“ (AQUILA NERA)
TRST — Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò — TRST
Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.
KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.
V prtilju
„Restavracija Pilsen“ od F. Volpicha.

Pomladansko zdravljenje.

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj „Tisočerni cvet“ (Milleflori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodecu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMARER „Ai due Mori“ v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah določje se franko.